



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

**Denisse, Nicolas**

**[Augsburg], 1510**

**VD16 N 1513**

Sermo primus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30616**

# De Eucharistie sacramēto

recto sunt corde. Apparet autē hōi bo-  
ntas euidenter in bñficijs creatiōis: Gu-  
bernatiōis: et redēptiōis. Jō cū adnūtra-  
tiōe dicebat iob. Job. vii. Quid ē homo  
qz magnificas eum: aut qd apponit esca-  
m eū cor tuū. Laue itaqz homo ne sis ingra-  
tus. Ex dictis prz qz vtilis sit triū predi-  
ctorum attributoz contēplatiō q̄ ingerit  
dei timorem: peccati ruborē: et dei amorē.  
Hec em̄ tria a pctō retrahunt et ad bonū  
inducūt: sicqz animā i puritate custodiūt  
Vñ de timore dī Eccl. i. Timor dñi ex-  
pellit pctm̄. Nā q̄ sine timore est: nō potē-  
rit iustificari. De pudore sūt seu verecun-  
dia dicit Ambro. lib. j. de officijs. Vere-  
cūdia iacit p̄ma tēperantie sūd amēta: in-  
q̄ntū scz incurit horrore turpitudinis. Cō-  
tra impudentē pō dī Hier. ij. Frōs mu-  
lieris meretricis facta est tibi: noluisti eru-  
bescere. De amore pō dei dicit Grego.  
Amor dī nūqz est ociosus: operat em̄ ma-  
gna p̄est rē. Nec sufficeret timor et pudor  
ad mala fugiēda et bona faciēda nisi adde-  
retur amor. Exēplū. ij. Nachab. ix. de  
antiocho qui ex timore quidem et pudore  
penitebat sed nō ex amore siue charitate.  
Vide ibi. Aug. Vbi nō est charitas qd  
est quod possit prodesse.

**U**rtius articulus. Audistis de trin-  
itate p̄fectionē dīnarū dīnis p̄sonis  
app̄riatay cū? p̄sideratio ostēdit qz sit fi-  
deliter deo seruendū timēdo scz suā potē-  
tiam: erubescendo ei? sapientiā: et amādo  
bonitatē suam. Si em̄ vt habet. xij. q. v.  
Si apud. Regib? debetur fidelitas: ei q̄  
rex regū est: maxime est fidelitas seruā-  
da: alia nō est ad illa celoz p̄ma perti-  
gere. Nam vt dicit lex. L. de statutis et ima-  
ginib?. l. Et virtutū p̄mia. Bene meren-  
tib? virtutū p̄mia cōcedi oportet. s. et nō  
alijs. Audite. Si rex mandaret Quicūqz  
mibi fidelis erit: magna sibi dabit mer-  
ces: infidelem autē morte puniā. Et rex il-  
le adeo potēs est qz nemo sibi pōt resiste-  
re: sic semp̄ p̄sens et clare videns: qz nihil  
quod fecerit pōt eū latere: sic pius et bon?  
qz nemo sibi fidelis p̄t dē eo diffidere. Nō  
ne libenter et iocundo anio fideliter ei ser-  
uiret. Expone et applica notādo illud qd  
dicitur est dñs seruo fideli: vt habetur.  
Matth. xxv. Serue bone et fidel. rē. in/

tra in gaudiū dñi tui.

**P**ro festo Eucharistie.  
Sermo primus.

**Q**ui mādu-  
cat hūc panem viuet in  
eternū. Jo. vj. Ego sum  
via: veritas et vita. Jo. xij. Dultū desir-  
derabilis est panis iste qui est: via veritas  
et vita: scz eterna. Bern. sermo. de ascen-  
sione. Via in exēplo: veritas in p̄missio:  
vita in p̄mio. Verba em̄ vite eterne hz  
Aug. Ambulare vis: ego sum via. Falli  
nō vis: ego sum veritas. Noni non vis:  
ego sum vita. Ptz qz qz nihil est h̄c pa-  
ne desiderabilius.

**Q**ui manducat rē.  
Primus articulus. An oīs manducās  
hūc panē in sacramēto altaris habet  
at vitā spūalē? Qz sic. qz ipse ch̄s est vitā  
nra. Cōtra. j. Cor. xj. Qui mandu-  
cat et bibit indigne: iudiciū sibi māducat  
et bibit. R̄sio fm̄ theologos in. iij. sen-  
tentiaz. Triplex est modus māducandi  
corp? ch̄i. P̄m? ē sacramental t̄m Hoc  
mō recipiūt pctōres i charitate n̄ exātes.  
Et hi nō vitā s; morte accipiūt. Scds est  
spūalis t̄m. Hoc mō māducāt oēs iusti:  
deuotionē ad hoc sacramētū hñtes et ad  
ch̄i passiōē in eo mēorata q̄uis actu b  
sacramētū nō recipiāt. Aug. lib. de reme-  
pnie. Et hētur de p̄sca. di. ij. Crede et  
manducasti. Sicut autē dīc Bon. in. iij.  
Manducare hoc sacramētū spūaliter ē cog-  
itare et refici circa ch̄i passiōē q̄ fuit in  
corpore ei? multiplici afflictioe et sangui-  
nis effusioe. In q̄ manifestatur immensa  
dei charitas. Et in hoc aīa p̄fecte reficit  
et delectat. Terti? autē mod? est sacramē-  
talis et spūalis simul. Et iste ceteris part-  
bus perfectior est. Pro sādāmēto. Ali-  
qua sunt de se bona q̄ tñ ex vicio sument?  
nocent. Patz fm̄ phisicos de vino respe-  
ctu febricitantis Vñ dicit Sen. ad Lu.  
Dulta bona vicio nro nobis nocent. Jō  
etiam dicit Quidi? de remedio. Tēpori-  
bus medicina valet: data tpe p̄sunt: et da-  
ta nō apto tpe vīna nocent. Lū q̄ q̄ritur  
An oīs manducās rē. Dic rñ. vt s. Et q̄  
cōclūde qz nō p̄fert vitā p hoc sacramēto

tū nisi spūalr māducat: nec sufficit sola sa-  
cramentalis receptio. Audite o miseri pec-  
carores q̄ p̄ fidē charitate firmatā chūsto  
incorporati nō estis. Certe in vīa mortui  
estis. **D**iluxuriosi: usurarij. zc. Audite au-  
gustinū dicentē. Ne misere aie q̄ chūm nō  
qr̄it nec amat: arida manet z misera: p̄dit  
q̄d viuit q̄ deū nō diligit. Quia vīz nihil  
valet vīta naturalis sine vīta spūali. Ma-  
gna est ḡ differentia in māducatib⁹ chūm  
Iusti em̄ nedū sacramētū sz etiā spūales  
sacramēti percipiūt effectū. Er̄ites vero  
in pctō solū sacramētū recipiūt nō ad vitā  
sz ad mortē. **F**igura. Aueri. xvj. De vi-  
ueritate māducatū māna i deserto. Qui  
dam em̄ fastidientes murmurabāt dī.  
Ania nra arida ē: nihil aliū respiciūt ocu-  
li nri nisi man. Talib⁹ igitur nihil sapie-  
bat māna. Iō desiderabāt carnes q̄b⁹ sum-  
ptis mortui sūt in deserto. Spūaliter vi-  
ri carnales nō percipiūt hui⁹ sacramētū  
dulcedinē: nec recipiūt eius effectū. So-  
la enim carnalia q̄runt quib⁹ sumptis et  
de gustatis ex dei p̄missione diuina iusti-  
cia tradit eos in mortem eternam. Rom. **vij.**  
Si em̄ carnem vixeritis moriemini  
si autē spū facta carnis mortificaueritis:  
viuetis.

**S**ecūd⁹ ar. Cū oī deuotiōe celebra-  
da ē eucharistie festiuitas quā q̄ mā-  
ducat viuet in eternū. Et p̄cipue p̄ tria.

**P**rimo p̄ rei adorare p̄ntiam.

**S**ecūdo p̄ eius p̄cellentiā.

**T**ertio p̄ adoratiōis efficacīā.

**P**rimo igit̄ zc. q̄d em̄ adoram⁹ in isto se-  
sta nob⁹ realiter adest scz vey chūi corpus  
Notāda ē at̄ t̄plex chūi p̄ntia. s. p̄ dīnitas  
essentiā in oib⁹. In iustis p̄o solis per ḡraz  
Greg. sup̄ can. **D**e⁹ est cōi mō in oib⁹ re-  
bus p̄ntia potētia z substantia: r̄n fami lia-  
rioz mō dī ē in aliq̄b⁹ p̄ ḡram. Est at̄  
et alia p̄ntia p̄ corpale assistentiā: vīz in  
hoc sacramēto. p̄s. Dñs p̄ntū nobiscum

**S**ecūdo p̄ rei adorare p̄cellentiā: quā  
ipse est rex regū z dñs dñantiū. Apo. **xix.**  
Nedum inq̄ntū de⁹ sz etiā inq̄ntū homo  
Est autē in chūi hūanitate triplex p̄cellē-  
tia. s. sanctificatiōis gratiose. Ipse em̄ est  
sanctus sc̄oz. Dan. **ix.** Exercitatiōis vir-  
tuose in bonis operib⁹ z passionibus. Et  
cōiunctiōis gl̄iose. s. cum diuinitate rōne

cuius adorari debet adoratiōe latrię. p̄s.  
Adorate scabellū pedū eius quā sc̄m̄ est.  
Hūanitas quippe chūi est quasi scabellū  
diuinitatis. **T**ertio p̄pter adoratiōis  
efficaciā. Talis enim adoratiō est magne  
efficacie in merito. Iuxta illud. **j. Regū.**  
**ij.** Qui me honorificauerit gl̄ificabo euz.  
Et sicut dicit Aug⁹. Hec adoratiō precī-  
pue p̄sistit in actu fidei spei z charitatis.  
In q̄ etiā cōsistit vīta aie. Iō per hā cad⁹  
oratiōē h̄r vīta spūalis. Et illa adoratiō  
est spūalis corporis chūi māducatio. Exē-  
plū h̄r habem⁹ in ap̄lis q̄ tantā fidem  
spem z charitā h̄r habebāt cum p̄dicasset  
chūis de hoc sacramēto. Ut h̄r. **Jo. vj.** et  
multi ex discipulis ei⁹ abierunt dī. Durus  
est hīc sermo: tandē dī. ap̄lis. Nunquid z  
vos vultis abire: Et r̄ndens Petri⁹ p̄ se  
z p̄ alijs dī. Dñe: ad quē ibimus? Verba  
vīte eterne habes. q. d. Sacramētū hoc  
de q̄ loqr̄is ducit ad vitā eternā. **C**hr̄yso.  
Ipa vīta eterna tu es: et non das in car-  
ne z sanguine tuo nisi quod es.

**T**ertius articulus. Aud. **zc.** Sed nota  
re quā non placet adoratiō aut obla-  
tio nisi placeat p̄sona offerēs. **U**n̄ de peñ  
Dis. **v. c. p̄mo. s.** Semp offerat. Et **xij. q.**  
**v.** Scriptū. Abel placuit deo z ei⁹ obla-  
tio. Non possumus autē chūsto placere:  
nisi sibi configuremur per fidem z chari-  
tatem: qz vt dicitur Iusti, de re militari.  
Militēs debent habere stigma sui p̄nci-  
pis. Cauete ergo: ne corā chūsto p̄pareat̄  
ris cū sign⁹ diaboli. Nam si veniret rex et  
omnes irent obuiā ei: z vnus portaret s̄-  
gnum aduersarij: licet clamaret viuat rex  
censeret p̄dicor. **E**xpone z applica no-  
tando: qz signū aduersarij chūi. s. diaboli:  
est peccatum quod abominabile est deo.  
**Sap. xij.** Odio est deo impius z impie-  
tas eius.

Sermo secundus.

**Q**ui mandu-

**q**cat zc. Caro mea vere est ci-  
bus et sanguis meus vere ē  
potus. **Jo. vj.** Verissimus amicus n̄r ē  
dñs iesus Nos enim ad proprios sumpt⁹  
suos z cōmodū n̄m dilerit. Nam pro no-  
bis mori voluit. Et insuper corpus z sang-  
uinem in cibuz dedit. Unde dicit Caro